

HÃY THEO TA

Phần 2: Chia sẻ về Ngôi Lời

Dr. David Platt

14/1/07

Nếu quý vị có Kinh thánh xin hãy mở ra sách Tin lành Giăng. Tôi muốn hỏi quý vị một câu. Chúng ta sẽ bắt đầu bài học sáng nay bằng phần đồ Kinh thánh. Chỉ một câu hỏi đơn giản thôi. Khi nào và ở đâu Chúa Giê-xu đã nói rằng: “Mọi việc đã được trọn.”? Có ai biết không? Khi Ngài ở trên thập tự giá! Đó là lời giải đáp thứ nhất của chúng ta. Đó là một trong những chỗ mà Chúa Giê-xu nói những lời đó.

Xin xem Giăng 19:30, là một trong những lần Chúa Giê-xu nói rằng: “Mọi việc đã được trọn.” Chỗ mà chúng ta thường nghĩ ngay đến . . . lúc đề cập đến việc Chúa Giê-xu nói rằng Ngài đã làm xong công việc mà Ngài phải làm là Giăng 19:30,

“Khi Đức Chúa Jêsus chịu lấy giấm ấy rồi, bèn phán rằng: Mọi việc đã được trọn; rồi Ngài gục đầu mà trút linh hồn.”

Có ai biết chỗ nào khác Chúa Giê-xu cũng nói là Ngài đã làm xong công việc không? Trong Giăng 17:4, Chúa Giê-xu cũng nói những lời tương tự. Có thể quý vị không để ý bởi vì trong một số bản Kinh thánh của chúng ta đã được dịch khác đi. Còn trong nguyên văn của Tân-ước thì những từ chúng ta thấy trong Giăng 19:30 cũng được sử dụng trong Giăng 17:4. Giăng 17:4 chép: *“Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm.”*

Hôm nay, tôi muốn chúng ta suy nghĩ vì sao Chúa Giê-xu đã nói rằng mọi việc đã được trọn trên thập tự giá nhưng Ngài cũng đã nói Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm trong Giăng 17 trước khi Ngài lên thập tự giá. Điều này không có nghĩa là thập tự giá là không quan trọng, vì đó rõ ràng là một phần rất quan trọng trong công tác của Ngài, nhưng cũng có một công việc khác mà Ngài đã làm. Do đó mà Ngài đã nói trước khi lên thập tự giá “Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm.” Sáng hôm nay chúng ta sẽ bắt đầu bằng việc suy nghĩ về công tác đó của Chúa Giê-xu. Tôi cho rằng công tác và chiến lược của Chúa Giê-xu xoay quanh hai khía cạnh chính:

Một là, trong Giăng 19:30 – **sứ điệp về sự cứu chuộc** – đó là bức tranh trên thập tự giá; Chúa Giê-xu đã phó mạng sống mình để cứu chuộc con người, đem chúng ta trở lại làm hòa cùng Đức Chúa Trời.

Rõ ràng đó là một công tác quan trọng của Ngài, nhưng trong Giăng 17, trước khi lên thập tự giá, Ngài nói: - thì quá khứ - “Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm.” Ngài muốn nói về điều gì ở đây?

Chúng ta hãy gọi Giăng 17:4 – **phương pháp sinh sản** – như vậy quý vị đã thấy được hai khía cạnh trong công tác của Chúa Giê-xu. Ngài đã lên và chết trên thập tự giá để đem chúng ta trở lại làm hòa cùng Đức Chúa Cha. Đồng thời, Ngài cũng cho chúng ta thấy một công tác khác của Ngài có liên quan đến việc làm thế nào cho sứ điệp cứu chuộc được rao giảng trên khắp thế giới. Tôi cho rằng đó là bức tranh chúng ta thấy trong Giăng 17. Ngài đã mở đầu lời cầu nguyện bằng câu “Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm.” Sau đó Ngài bắt đầu mô tả về công việc đó. Trong 22 câu tiếp theo chúng ta có được một bức tranh về công tác của Ngài trên đất.

Điều thú vị là không có một lần nào Ngài đề cập đến những phép lạ mà Ngài đã làm. Ngài không hề nói về việc người mù được thấy, người chết được sống lại, hay những bệnh nhân nghèo đến với Ngài và được chữa lành. Nhưng hơn 44 lần Ngài đề cập đến những con người mà Đức Chúa Trời đã giao cho Ngài trong thế gian. Ngài không hề đề cập đến phép lạ, cũng không đề cập đến những đám đông đi theo Ngài, nhưng hơn 40 lần Ngài đề cập đến những người mà Đức Chúa Trời đã giao cho Ngài ở trong thế gian.

Xin quý vị hãy mở Giăng 17. Nếu quý vị muốn đánh dấu trong Kinh thánh của mình thì đây là điều mà tôi muốn quý vị làm: chúng ta sẽ đọc qua bài cầu nguyện này và mỗi khi quý vị thấy chữ môn đồ hoặc chúng ta, là những môn đồ của Đấng Christ 2000 năm sau, được đề cập thì quý vị hãy vòng nó lại hoặc là gạch dưới chữ đó hoặc theo cách nào đó mà quý vị muốn. Bây giờ chúng ta hãy cùng đọc đoạn Kinh thánh này. Hãy nhớ rằng chúng ta chứng kiến cuộc đàm thoại giữa Đức Chúa Con và Đức Chúa Cha ngay trước khi Ngài lên thập tự giá. Các môn đồ của Ngài đang có mặt ở đó trên phòng cao và họ đang nghe lời cầu nguyện của Ngài.

"Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Và, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! Bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha."

“Con đã tỏ danh Cha ra cho **những người** Cha giao cho Con từ giữa thế gian; **họ** vốn thuộc về Cha, Cha giao **họ** cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay **họ** đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho **họ** những lời Cha đã truyền cho Con, và **họ** đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì **họ** mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì **kẻ** Cha đã giao cho Con, bởi chưng **họ** thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân **họ** được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng **họ** còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ **họ** trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để **họ** cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. Đang khi Con còn ở với **họ**, Con gìn giữ **họ** trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con. Con đã gìn giữ **họ**, trừ đũa con của sự hư mất ra, thì trong đám **họ** không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đương khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng **họ** được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho **họ**, và thế gian ghen ghét **họ**, vì **họ** không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất **họ** khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ **họ** cho khỏi điều ác. **Họ** không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến **họ** nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai **họ** trong thế gian. Con vì **họ** tự làm nên thánh, hầu cho **họ** cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì **họ** mà Con cầu xin thôi đâu,”

Đây là chỗ mà các môn đồ của Đấng Christ, bao gồm cả chúng ta, được đề cập:

*“Nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời **họ** mà tin đến Con nữa, để cho **ai nấy** hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho **họ** cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho **họ** sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong **họ** và Cha ở trong Con, để cho **họ** toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương **họ** cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để **họ** ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và **những** kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ danh Cha ra cho **họ**, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong **họ**, và chính mình Con cũng ở trong **họ** nữa.”*

Quý vị có nắm bắt được ý chính ở đây không? Chúa Giê-xu đã mở đầu lời cầu nguyện rằng “Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm,” rồi sau đó hơn 40 lần, Ngài đề cập đến một nhóm nhỏ những người mà Ngài đã tuôn đổ đời sống của Ngài trên họ (nghĩa là môn đồ hóa). Đó có phải là công việc của Ngài không? Thực hiện công tác môn đồ hóa trước khi chịu chết trên thập tự giá? Họ chính là hiện thân sự sống của Ngài mà Ngài đã tuôn đổ qua, vì vậy, khi kết thúc chức vụ của mình Ngài nói rằng mọi sự đã được đặt trên vai những người này. Đừng quên rằng chiến lược của Chúa Giê-xu phụ thuộc vào một số ít môn đồ trung tín với việc truyền bá sứ điệp cứu chuộc thông qua phương pháp sinh sản. Toàn bộ công tác của

Ngài, toàn bộ đời sống chức vụ của Ngài gắn chặt với sự trung tín của những người này. Đó là lẽ thật bao quát được thể hiện trong từng câu của Giăng 17. Công việc được giao cho họ là rao truyền sứ điệp mà họ sẽ thấy trên thập tự giá, giống như Ngài đã làm điều đó trong đời sống của họ.

Tôi cho rằng Giăng 17 đưa ra cho chúng ta một bức tranh đẹp không thể tả về tấm lòng của Chúa Giê-xu, người thầy về công tác môn đồ hóa. Nó cho chúng ta một bức tranh về . . . công việc mà Chúa Giê-xu đã làm trên đất, về cách thức mà Ngài đã làm điều đó, Ngài đã cầu nguyện như thế nào cho những người chung quanh Ngài. Trong tuần này và ba tuần tiếp theo chúng ta sẽ khám phá ý nghĩa của việc môn đồ hóa. Chúng ta sẽ học điều đó trực tiếp từ tấm lòng của Chúa Giê-xu.

Có một nhu cầu khẩn cấp mà chúng ta cần thấy ở đây. Nếu chúng ta không tái sản sinh chính mình qua việc môn đồ hóa thì chúng ta sẽ không đóng góp được gì cho việc rao truyền sứ điệp cứu chuộc đã được giao phó cho chúng ta. Nếu chúng ta không tái sản sinh chính mình qua công tác môn đồ hóa thì sứ điệp cứu chuộc trong Giăng 19:30 sẽ không được rao truyền theo cách mà Chúa Giê-xu muốn. Chúng ta có thể thấy kết quả của việc đó ở quanh mình. Hơn một tỷ người chưa được nghe sứ điệp cứu chuộc (1/6 dân số thế giới); 47 triệu trẻ em được sinh ra trong năm này (2007) trong những gia đình không biết về sự cứu chuộc trong Đấng Christ. 47 triệu trẻ em hiện lớn lên trong một thế giới mà danh của Chúa Giê-xu không được đề cập đến. Làm thế nào chúng ta có thể rao truyền sứ điệp cứu chuộc một cách hiệu quả nhất?

Quý vị có biết một điều thật khôi hài là trong thời đại chúng ta có nhiều nguồn lực để rao truyền Phúc âm đến tận cùng trái đất hơn bao giờ hết thì

số người chưa được tiếp cận, những người chưa bao giờ được nghe về Chúa Giê-xu lại nhiều hơn trước khi chúng ta phát minh ra xe hơi.

Đến đây có lẽ một số người nghĩ rằng con người cần lợi dụng tất cả những kỹ thuật và nguồn lực mà chúng ta có. Chúng ta hãy sử dụng tất cả những điều này để rao truyền Phúc âm, và tôi muốn đặt ra câu hỏi sau đây: giả sử câu trả lời không nằm trong kỹ thuật của chúng ta thì sao? Giả sử câu trả lời không nằm trong các nguồn lực của chúng ta thì sao? Giả sử đây là một nan đề mà tiền bạc không thể giải quyết thì sao? Giả sử vấn đề chính không phải là cách thức chúng ta sử dụng công nghệ và các nguồn lực mà là nằm ở chỗ chúng ta có đang hiến chính mình vào kế hoạch mà Đấng Christ đã đặt ra không. Nếu như đó là vấn đề chính yếu thì sao? Nếu vấn đề không phải là tiền bạc, nguồn lực hoặc công nghệ thì sao? Nếu như đó là vấn đề con người và việc chúng ta tuôn đổ đời sống của mình vào một số người thì sao?

Nhu cầu khẩn cấp đưa đến một câu hỏi khẩn cấp như sau: Liệu chúng ta có trung tín vâng theo kế hoạch của Ngài không? Bởi vì nếu sứ mạng này phụ thuộc vào việc chúng ta sử dụng công nghệ và các nguồn lực một cách khôn ngoan, nếu nó phụ thuộc vào việc chúng ta sử dụng tất cả những gì chúng ta có thì điều đó có nghĩa là những anh chị em của chúng ta tại Phi Châu và Đông Á, là những người không có những nguồn lực này, không thể hoàn thành sứ mạng. Nhưng thực tế thì ngược lại. Những người có ít nguồn lực nhất lại thúc đẩy Phúc âm phát triển nhanh nhất, còn những người có nhiều nguồn lực nhất thì lại gặp sự trì trệ. Vì sao như vậy? Bởi vì chúng ta phụ thuộc vào những điều mà Đức Chúa Trời bảo chúng ta không nên lệ thuộc vào và quên mất kế hoạch môn đồ hóa muôn dân.

Vì vậy, trong bốn tuần tiếp theo chúng ta sẽ đào sâu vào bốn thành phần của công tác môn đồ hóa. Nếu quý vị không có mặt ở đây tuần trước thì mục tiêu là thông qua loạt bài học này quý vị có thể hỏi. . . bất cứ người nào tại Hội Thánh Brook Hills . . . Làm thế nào quý vị môn đồ hóa? Và mỗi người đều có thể nói: “Đây là cách chúng tôi môn đồ hóa.”

Tôi muốn trình bày với quý vị bốn thành phần và không chỉ nói là chúng tôi biết cách làm như thế nào mà chúng tôi đang làm điều đó. Tôi muốn quý vị thấy nền tảng của việc môn đồ hóa và rồi chúng ta sẽ đi sâu vào thành phần thứ nhất. Vậy hãy bắt đầu với nền tảng của việc môn đồ hóa. Nó nằm trong năm câu Kinh thánh đầu tiên và tôi muốn đọc lại những câu Kinh thánh này một lần nữa. Thay vì vòng tròn tất cả những chữ họ, tôi muốn quý vị tìm một từ được đề cập nhiều lần khác nhau và nó trở thành điểm cần chú ý. Hãy đọc Giăng 17:1-5. Nền tảng việc môn đồ hóa nằm ở đây.

“Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! Bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha.”

Quý vị có thấy một từ nào được đề cập năm lần khác nhau không? “Xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha ; sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian.” Yếu tố chủ đạo trong lời

cầu nguyện này là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Chúng ta thấy điều đó trong hai phương diện khác nhau.

Trước hết, **Đức Chúa Trời được vinh hiển qua sự nhập thể của Chúa Giê-xu.** Chúa Giê-xu đã đi đến phần cuối của đời sống và chức vụ của Ngài trên đất. Chúng ta đã nghiên cứu về sự nhập thể trong suốt tháng 12 và chúng ta đã thấy được như thế nào ngôi lời trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, Ngài đã sống, đã chết và phục sinh, bây giờ chúng ta thấy được sự hoàn tất của tất cả những điều đó. Chúa Giê-xu sắp thăng thiên về cùng Đức Chúa Cha sau khi Ngài lên thập tự giá và Ngài sẽ nhận lại sự vinh hiển của Ngài.

“Xin làm vinh hiển Cha, hoặc xin làm vinh hiển Con,” cơ bản có nghĩa là mặc lấy vinh quang. Như vậy Chúa Giê-xu muốn nói rằng: “Lạy Cha, Con sống để đem lại vinh quang cho Cha. Bây giờ xin hãy làm vinh hiển Con, hãy đem Con đến sự vinh quang mà Con đã có với Cha trước khi nhập thể.” Chúng ta đã thấy được sự hoàn tất của toàn bộ bức tranh. Chúa Giê-xu sắp trở về cùng Cha, và điều này là khao khát đang diễn ra trong lòng của Chúa Giê-xu. Nhiều lần trong sách Tin lành Giăng, tôi nghĩ là 17 lần, chúng ta thấy sự nhấn mạnh này về việc làm vinh hiển Đức Chúa Cha thông qua Đấng Christ. Trong Giăng 12:28, lúc Ngài đang cầu nguyện: “xin cứu Con khỏi giờ này” trước lúc chuẩn bị lên thập tự giá thì Ngài đã nói: “Không, vì ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này Cha ơi, xin làm sáng danh Cha!”

Nhưng sự việc không dừng lại ở đó. Nếu nó dừng lại ở đó thì làm thế nào có thể ảnh hưởng đến chúng ta ngày nay và ảnh hưởng đến các môn đồ này? Chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời được sáng danh không chỉ bởi

việc hoàn tất sự nhập thể mà **Đức Chúa Trời cũng được sáng danh trong sự tiếp tục của sự nhập thể.**

Ngôi lời đã trở nên xác thịt trong Chúa Giê-xu cách đây 2000 năm nhưng vẻ đẹp của Phúc âm là khi Ngài trở về cùng Đức Chúa Cha thì bây giờ Ngôi lời sẽ trở nên xác thịt trong ai? Trong quý vị và tôi, trong chúng ta; Đấng Christ sống trong chúng ta; Đấng Christ ở trong quý vị, như Côl 1:27 chép là " sự trông cậy về vinh hiển." Đấng Christ cho mọi người biết đến Ngài qua chúng ta. Chúng ta là những cánh tay của Ngài. Chúng ta là những bàn chân của Ngài. Chúng ta là môi miệng của Ngài. Chúng ta là Ngôi lời trong xác thịt ngày nay. Đó là lý do mà Ngài luôn cầu nguyện cho những người này. Dường như Chúa Giê-xu muốn nói cùng Đức Chúa Cha rằng: "Cách tốt nhất để làm cho Cha vinh hiển là đem Con trở về cùng Cha, bởi vì khi đó Con sẽ làm cho Ngôi lời trở nên xác thịt trong mỗi một những người này khi họ đi vào thế gian." Sự nhập thể sẽ cứ tiếp tục mãi mãi.

Chúng ta đang bước vào tâm điểm của việc môn đồ hóa. Kinh thánh nói rõ ràng rằng chúng ta được tạo dựng để mang lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Quý vị làm điều đó như thế nào? Bằng cách nào quý vị làm sáng danh Đức Chúa Trời? Quý vị hãy để cho Ngôi lời trở nên xác thịt trong đời sống mình và để Đấng Christ sống trong và sống qua quý vị mỗi ngày. Đó là nền tảng.

Như vậy, Ngôi Lời là trung tâm của công tác môn đồ hóa. Ngôi Lời hay chính Đấng Christ sống trong chúng ta cũng như Lời Chúa mà chúng ta sẽ đọc ngay sau đây tỏ cho chúng ta thấy mạng lệnh của Ngài. Với nền tảng

đó bây giờ chúng ta sẽ nói đến thành phần thứ nhất của việc môn đồ hóa mà chúng ta sẽ thấy trong Giăng 17.

Thành phần thứ nhất: chia sẻ về Ngôi Lời – đây là bước khởi đầu của công tác môn đồ hóa. Chúng ta hãy đặc biệt để ý đến Giăng 17:6-8. Tôi muốn quý vị thấy cách Chúa Giê-xu bắt đầu với những người này. Cách mà Ngài kêu gọi và cách mà Ngài bắt đầu môn đồ hóa. Hãy nghe những điều Ngài nói:

“Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến.”

Ý chính ở đây là Chúa Giê-xu đã chia sẻ những Lời của Đức Chúa Cha với họ và họ đã tiếp nhận những Lời đó. Bởi vì họ đã vâng theo Lời Ngài, họ đã chấp nhận Lời Ngài, họ đã tin Lời Ngài; họ đã có đức tin ban đầu nơi Đấng Christ. Rõ ràng là đức tin đó chưa được trọn vẹn bởi vì Chúa Giê-xu chưa lên thập tự giá và các thành tố của Phúc âm chưa được tỏ ra cách trọn vẹn, nhưng những người này rõ ràng là đã đạt đến mức độ gắn bó với Đấng Christ và cơ bản là họ nói rằng “Chúng tôi tin Chúa là Đấng như Ngài đã nói. Chúng tôi sẽ theo Chúa. Chúng tôi ở với Chúa.” Họ đã đồng nhất chính mình với đức tin nơi Đấng Christ. Họ đã đạt đến mức độ đó. Như vậy, Chúa Giê-xu đã chia sẻ về Ngôi Lời với họ và họ đã tiếp nhận. Đó là điểm bắt đầu của công tác môn đồ hóa.

Chúng ta thấy điều đó không chỉ trong cuộc đời của Chúa Giê-xu với những người này mà còn trong sự đáp ứng của họ đối với Chúa Giê-xu. Hãy lật ngược lại chương 1 của sách Tin lành Giăng. Tôi muốn quý vị thấy ba người khác nhau đã gặp gỡ Chúa Giê-xu. Tôi muốn quý vị thấy điều đầu tiên họ làm khi gặp Ngài. Một số người trong quý vị đã nghiên cứu điều này sáng nay trong các nhóm nhỏ. Hãy đọc Giăng 1:29. . . Đây là lời giới thiệu về Chúa Giê-xu, là Ngôi Lời trong xác thịt.

“Qua ngày sau, Giăng thấy Đức Chúa Jêsus đến cùng mình, thì nói rằng: Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.”

Ngay khi thấy Chúa Giê-xu, Giăng liền công bố lẽ thật về Ngài: “Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.” Bây giờ hãy xem kết quả của điều đó. Xin đọc tiếp Giăng 1:40-42

“Trong hai người đã nghe điều Giăng nói và đi theo Đức Chúa Jêsus đó, một là Anh-rê, em của Si-môn Phi-e-rô. Trước hết người gặp anh mình là Si-môn, thì nói rằng: Chúng ta đã gặp Đấng Mê-si (nghĩa là Đấng Christ). Người bèn dẫn Si-môn đến cùng Đức Chúa Jêsus.”

Như vậy Giăng thấy Chúa Giê-xu thì ông liền thông báo Ngài là ai. Anh-rê khi đã biết Ngài là ai thì điều đầu tiên ông làm là đi nói với Si-môn. Bây giờ xin đọc tiếp câu 44-45

“Vả, Phi-líp là người Bết-sai-đa, đồng thành với Anh-rê và Phi-e-rô. Phi-líp gặp Na-tha-na-ên, nói với người rằng: Chúng ta đã gặp Đấng mà Môi-se có chép trong luật pháp, và các đấng tiên tri cũng có nói đến; ấy là Đức Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, con của Giô-sép.”

Như vậy, ba người này đã gặp Chúa Giê-xu và điều đầu tiên họ làm là gì? Họ chia sẻ về Đấng Christ, tức là Ngôi Lời. Giới thiệu cho người khác về Đấng Christ. Chia sẻ về Đấng Christ với những người chung quanh họ. Đây là thành phần thứ nhất của công tác môn đồ hóa và điều này rất đơn giản, rất tự nhiên. Nếu chúng ta muốn môn đồ hóa cho Đấng Christ thì chúng ta phải giới thiệu Đấng Christ cho mọi người.

Tôi cho rằng chúng ta đã đánh mất điều này trong Hội Thánh ngày nay. Điều mà chúng ta đã làm là chúng ta thực hiện việc truyền giáo cách riêng lẻ. Truyền giáo là một thuật ngữ Kinh thánh mang ý nghĩa vĩ đại. Nó nói về việc chia sẻ Tin lành nhưng khi ngay tôi nói từ đó thì quý vị liền hình dung đến những người trên ti-vi đang cố gắng để xin tiền của quý vị hoặc yêu cầu quý vị đến đặt tay trên màn hình để họ có thể cầu nguyện cho quý vị. Hãy bỏ ý tưởng đó qua một bên.

Chúng ta đã làm gì với công tác truyền bá Phúc âm. Những gì mà chúng ta đã làm là bắt đầu với các chương trình truyền giáo và rồi chúng ta đặt việc môn đồ hóa ở đó và nói rằng: “Chúng tôi đã môn đồ hóa và truyền giáo ở đó.” Đa số chúng ta là những người có ân tứ, chúng ta thích công tác môn đồ hóa. Chúng ta chia ra từng đôi một, ra đi truyền giáo, và những người còn lại thì môn đồ hóa. Đó là những gì chúng ta đã làm. Chúng ta chia ra từng đôi một.

Điều chúng ta cần nhận thức là: trước hết, truyền giáo không phải là chương trình trong Hội Thánh và công tác môn đồ hóa không phải là một chương trình trong Hội Thánh. Thứ hai, không có cách nào để chúng ta thực hiện việc truyền giáo thế giới mà không có công tác môn đồ hóa. Điều đó sẽ không xảy ra. Làm sao quý vị biết được? Hãy nhìn vào thế giới. Quý

vị sẽ không thể tiến hành công tác truyền giáo thế giới không có công tác môn đồ hóa. Tương tự, quý vị cũng không thể môn đồ hóa tách rời với việc truyền giáo. Chú trọng vào việc biết Đấng Christ nhưng không chia sẻ về Đấng Christ chắc chắn là điều không thể. Không có chỗ nào trong Kinh thánh cho thấy điều đó. Chúng ta phải kết hợp cả hai việc này với nhau.

Thậm chí khi quý vị đọc các sách về công tác môn đồ hóa thì nhiều khi thấy họ đặt việc truyền giáo ra ngoài hoàn toàn. Tôi nghĩ đây là điều trái với Kinh thánh. Chúng ta cần kết hợp hai việc này với nhau, bởi vì chia sẻ về Ngôi Lời là một phần của công tác môn đồ hóa. Chúng ta có thể thấy điều này qua tấm lòng của Chúa Giê-xu và qua cách mà Ngài tương tác với các môn đồ. Việc này đem đến sự khích lệ cho chúng ta và hy vọng sẽ thay đổi những cách thức mà chúng ta đang thực hiện.

Tôi muốn quý vị nhìn thấy một vài chân lý ở đây. Trước hết là trong thành phần thứ nhất của công tác môn đồ hóa thì sự tự tin của chúng ta trong việc chia sẻ về Ngôi Lời được đặt nền tảng trên sự tể trị của Đức Chúa Trời chứ không phải là sự hiểu biết của chúng ta. **Sự tự tin của chúng ta trong việc chia sẻ về Ngôi Lời được đặt nền tảng trên sự tể trị của Đức Chúa Trời chứ không phải là sự hiểu biết của chúng ta.** Điều này được bày tỏ trong những câu Kinh thánh chúng ta vừa đọc. Tôi muốn quý vị nghe lại những câu Kinh thánh này và suy nghĩ về những câu hỏi sau đây: Ai đang kiểm soát ở đây? Ai có thẩm quyền ở đây? Ai đang hành động ở đây?

“Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã

nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến.”

Ai đang hành động ở đây? Chính là Đức Chúa Cha. Nếu chúng ta không biết tâm lòng của Chúa Giê-xu và cách mà Ngài yêu những môn đồ này thì chúng ta sẽ nghĩ là Ngài có một chút nản lòng ở đây. . . Cha đã giao cho Con những người này. Họ không giỏi giang nhưng họ thuộc về Cha. Cha đã đặt Con trong hoàn cảnh này và Con đã tỏ cho họ biết những lời mà Cha truyền cho Con và bây giờ thì Con gắn bó với họ. Bây giờ Con đã hoàn thành công việc và nó là như vậy. Sự tể trị của Đức Chúa Cha ở đằng sau tất cả những điều này. Ngài là Đấng giao phó những người này và ban cho những lời cần dạy dỗ, Ngài đã giao họ cho Chúa Giê-xu và sai Chúa Giê-xu đến cùng họ. Đức Chúa Trời tể trị trên toàn bộ việc này

Một số người trong quý vị có thể cảm thấy không thoải mái bởi vì nghĩ rằng vì sao Đức Chúa Trời ban cho một số người mà không phải là những người khác? Làm sao toàn bộ những việc này có thể xảy ra? Có phải Đức Chúa Trời điều khiển chúng ta như những rô-bốt không? Đừng quên rằng chúng ta đang nói về quyền tể trị của Đức Chúa Trời ở đây. Mục đích của chúng ta không phải là tranh luận về sự tiền định. Mà lý do ở đây là bởi vì phân đoạn này cho chúng ta thấy rõ ràng là những người này có một phần trong công việc này. Họ tin, họ vâng lời, họ chấp nhận Lời Chúa. Con người cũng có trách nhiệm trong những việc này. Tôi không thể diễn tả chính xác như thế nào nhưng quyền tể trị của Đức Chúa Trời và trách nhiệm của chúng ta không hề mâu thuẫn với nhau. Kinh thánh đề cập đến cả hai. Chúng ta có thể gặp nan đề khi luôn nhấn mạnh đến quyền tể trị của Đức Chúa Trời và quên rằng thực tế là chúng ta cũng là một phần trong đó, tức là chúng ta có trách nhiệm.

Tôi muốn quý vị thấy qua những câu Kinh thánh này rằng những gì Đức Chúa Cha giao cho Đức Chúa Giê-xu thì Ngài cũng giao cho chúng ta. Trước hết, Ngài giao cho chúng ta những con người. Nhiều lần Chúa Giê-xu lập lại rằng “Cha đã giao cho Con những người này.” Toàn bộ lời cầu nguyện được bắt đầu bằng câu “*Nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con.*” Tôi muốn quý vị cùng suy nghĩ điều này với tôi. Các môn đồ, và cả chúng ta nữa, được mô tả là món quà của Đức Chúa Cha ban cho Đức Chúa Con. Chúng ta thường nghĩ về món quà của Đức Chúa Cha ban cho chúng ta là Đấng Christ. Giăng 3:16 chép: “*Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài.*” Quý vị có nhận ra điều mà sứ đồ Giăng muốn cho chúng ta thấy ở đây không? Đức Thánh Linh nói với chúng ta rằng chúng ta là món quà của Đức Chúa Cha ban cho Đức Chúa Con. Hãy suy nghĩ trong một giây để nhận ra rằng quý vị là một món quà từ Đức Chúa Cha ban cho Đức Chúa Con. Một món quà quý giá, đáng tôn và đáng trân trọng đối với Ngài mà không điều gì trong đời này có thể so sánh được.

Ngài không những ban cho chúng ta những con người mà còn ban cho chúng ta những lời cần nói. Chúa Giê-xu nói: “*Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con.*” Như vậy Chúa Giê-xu có quyền ban sự sống đời đời cho những người mà Đức Chúa Cha đã giao cho Ngài. Đức Chúa Cha giao con người, Đức Chúa Cha ban cho những lời phải nói, Đức Chúa Cha giao thẩm quyền, và công việc của Chúa Giê-xu có vẻ nhẹ nhàng.

Chúng ta hãy suy nghĩ điều này có ảnh hưởng như thế nào đến cách chúng ta chia sẻ về Ngôi Lời. Có phải Đức Chúa Trời cũng muốn giao cho chúng

ta những con người không? Có phải cũng giống như Ngài đã nói với Phao-lô trong Công vụ các sứ đồ 18 không? Quý vị có nhớ câu chuyện đó không? Phao-lô đang ở tại Cô-rinh-tô và lúc này thực sự là một thời gian khó khăn đối với ông. Mọi người không thích ông. Họ đang bắt bớ ông. Không có nhiều người tin Chúa. Ông thực sự gặp khó khăn. Điều gì đã xảy ra? Chúa Giê-xu đã hiện ra với Phao-lô trong một khái tượng khi ông đang nghĩ đến việc ra đi và Chúa Giê-xu phán: “Đừng đi nơi khác, hãy ở lại Cô-rinh-tô bởi vì Ta có nhiều người trong thành phố này.” Ông đã ở lại đó trong hai năm và nhiều người đã đến tin nhận Đấng Christ, rồi một Hội Thánh lớn được khai sinh. Có phải Đức Chúa Trời cũng có những người tại Birmingham mà Ngài muốn đem họ về với Ngài? Có phải Ngài có quyền kéo họ về với Ngài không? Có phải khi chia sẻ về Chúa thì chúng ta không cậy sức riêng của mình để cố làm công việc này cho Đức Chúa Trời không? Có phải là Ngài đang hành động trong thành phố này để kéo mọi người về với Ngài và Ngài có quyền làm cho chúng ta và những người này gặp nhau trong tuần này để chúng ta có cơ hội tham gia vào công việc Ngài đang làm không?

Thật là một điều kỳ diệu khi biết rằng Đức Chúa Trời tể trị qua việc hành động trong đời sống của những người mà quý vị sẽ tiếp xúc trong tuần này. Ngài đã ban cho chúng ta những con người, đồng thời cũng ban cho chúng ta những lời cần nói. Thật là tốt khi biết rằng việc chia sẻ về Chúa không phụ thuộc vào khả năng thông sáng của chúng ta. Chúng ta không có khả năng lý luận để làm cho một ai phó thác đời sống của họ cho Đấng Christ. Chính Ngài đã ban lời cần nói cho chúng ta.

Ngày nay có một vài người nói rằng trong bối cảnh văn hóa của chúng ta ở thế kỷ thứ hai mươi một (rất xa thời Kinh thánh) thì quý vị không thể dùng

Lời Chúa khi chia sẻ Phúc âm với mọi người. Quý vị không thể dùng Lời Chúa bởi vì mọi người sẽ không nghe, không tôn trọng, không tin Lời Chúa cho nên sẽ không có hiệu quả. Tôi không muốn nói rằng chúng ta đi ra và trích dẫn tất cả những câu Kinh thánh chúng ta đã học thuộc cho thế giới đang hư mất để họ thấy khả năng Kinh thánh của chúng ta. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng chúng ta thật ngu dại nếu suy nghĩ chúng ta có thể tách bỏ Lời Chúa ra khỏi việc chia sẻ Phúc âm với mọi người chung quanh và nghĩ rằng điều đó sẽ giúp cho chúng ta có hiệu quả hơn. Chúng ta không có đủ trình độ và không có nhiều khả năng để làm điều đó. Ngài đã hứa rằng khi Lời Chúa được chia sẻ thì Ngài sẽ làm cho nó có kết quả, tức là đưa dẫn mọi người đến với Đấng Christ. Chúa bảo đảm điều đó. Câu hỏi đặt ra là . . . Chúng ta sẽ chia sẻ về Chúa chứ? Ngài ban cho chúng ta Lời Chúa và Ngài cũng ban cho chúng ta quyền phép. Chúa Giê-xu đã phán khi Ngài giao Đại mạng lệnh rằng “Hết thảy quyền phép trên trời và dưới đất đã giao cho Ta.” Cả Ma-thi-ơ 11:27 và Lu 10:22 đều nói điều đó. Ngài có quyền phép trên mọi tôn giáo ở thế gian, mọi hệ thống triết học trên thế giới ngày nay, Ngài có quyền phép để đem mọi người đến sự sống đời đời. Trên cơ sở đó chúng ta có đủ tự tin trong công tác môn đồ hóa.

Tôi nhớ lần đầu tiên khi những chân lý này động đến tôi theo một cách mới. Điều đó xảy ra cách đây hai năm khi tôi đang ở Ấn độ. Một số người trong quý vị đã nghe tôi nói về chuyến đi đến một thành phố ở Ấn độ có bảy triệu dân mà hầu hết chưa bao giờ nghe nói về danh của Chúa Giê-xu. Công việc hằng ngày của chúng tôi tại thành phố đó là chia sẻ Chúa Giê-xu với mọi người. Khi quý vị nói về Chúa Giê-xu cho những người này thì họ nói rằng: “Người đó là ai vậy?” Đó là lần đầu tiên họ nghe về Chúa Giê-xu. Chúng tôi đi bộ đến mọi nơi và có hàng ngàn người vây quanh chúng

tôi. Dù ở tại công viên hay bất cứ một nơi nào trong thành phố thì cũng có hàng ngàn người ở đó. Điều mà tôi nhận ra là khi đến thành phố đó, mở cửa và bước ra với hàng ngàn người thì chính Đức Chúa Trời hành động trong đời sống của họ, tôi không ở đó một mình bằng chính sức riêng của mình. . . Ngài đang hành động trong toàn bộ quá trình. Công việc của tôi chỉ là tìm kiếm những người mà Đức Chúa Trời đang hành động trong lòng họ. . . Và một khi đã tìm thấy họ rồi thì bắt đầu chia sẻ cho họ về Ngôi lời. Nói cho họ biết về Đấng Christ và Ngài có quyền trên tất cả các thần mà họ đang thờ lạy. Ngài có thẩm quyền trên tất cả mọi sự. Đó là sự tự tin lớn khi quý vị ra đi làm công tác môn đồ hóa.

Nói về việc Ngài ban cho chúng ta những con người thì tôi nhớ lại lúc chúng tôi đang ở tại Đông Á tôi đã thấy lễ thật này. Đây là một nơi trên thế giới mà có rất ít người biết về Chúa Giê-xu. Tôi và vợ đang ở trong nhà của một người tên là Charlie. Anh ta là một giáo sư. Có một người nào đó đã tặng cho anh ta một quyển Kinh thánh. Lúc chúng tôi ở trong nhà của anh thì anh đem Kinh thánh ra đặt trước mặt tôi và nói: “Tôi muốn ông nói cho tôi biết làm thế nào để tôi có một đời sống có ý nghĩa dựa trên cuốn sách này.” Có phải đó là tình huống mà quý vị luôn mong đợi để chia sẻ Phúc âm không? Đúng vậy. Chính Đức Chúa Trời đưa con người đến với chúng ta.

Còn về việc Ngài ban cho chúng ta những lời để chia sẻ thì tôi nhớ lại trường hợp tại New Orleans. Một ngày nọ, tôi và người bạn tên là Byron đi đến vùng lân cận của Hội Thánh để tìm hiểu và chia sẻ Phúc âm cho dân chúng khi Chúa cho cơ hội. Chúng tôi đi ngang qua nhà của một người. Anh ta đang ở dưới mái hiên. . . và chúng tôi bắt đầu cuộc nói chuyện bằng cách hỏi “Anh có khỏe không?” Anh ta đáp: “Tôi không cần. Tôi không

biết các anh rao bán thứ gì nhưng tôi không cần.” chúng tôi nói: “Thực ra chúng tôi là người từ Hội Thánh đến đây.” Anh ta nói: “Tốt, tôi không cần.” Anh ta thực sự không có một chút thiện cảm, không muốn có liên quan đến bất cứ điều gì. Chúng tôi sắp sửa đi thì anh ta nói: “Tôi kính trọng các ông nhưng tôi là người theo chủ nghĩa ‘Tân Thời Đại’ và . . .” rồi anh ta bắt đầu nói về mọi sự trong vũ trụ xảy ra đều có một lý do. . . tôi nghĩ rằng đây là cơ hội để tiến tới. Lúc đó Byron đang đứng cạnh tôi nói rằng: “Nếu đúng như vậy thì anh có biết nguyên cơ nào để lý giải việc chúng tôi gặp gỡ anh hôm nay không?” Tôi nghĩ câu hỏi của Byron thật là sắc bén. Anh chàng này, ngay trước đó lạnh như tiền, đã bật dậy và nói: “Đó là một câu hỏi hay.” Anh ta bước ra đường với chúng tôi và nói: “Hãy suy nghĩ về điều đó.” Chúng tôi bắt đầu chia sẻ về Phúc âm với người này. Chính Chúa đã ban cho chúng ta những lời cần phải nói. Và Ngài cũng ban cho chúng ta thẩm quyền.

Nói đến điều này thì tôi nghĩ đến khoảng thời gian năm hoặc sáu năm vừa qua của mình khi dành thời gian hằng tuần đến với những người vô gia cư và nghiện ngập ở khu phố Pháp tại New Orleans. Khi chia sẻ niềm tin với những người này, chúng tôi thấy rằng Đức Chúa Giê-xu Christ có quyền năng đặc thắng mọi sự trong đời sống của những người này để đem họ đến với sự sống đời đời. Chính Ngài đã đem một người nghiện ngập đến với Hội Thánh, để được cứu và nhận báp têm và hiện nay đang lãnh đạo mục vụ về những người vô gia cư tại một Hội Thánh ở New Orleans.

Ngài ban cho chúng ta những lời phải nói. Ngài đưa mọi người đến với chúng ta. Ngài ban cho chúng ta quyền phép. Điều này giúp chúng ta tự tin trong công tác môn đồ hóa. Nó không phụ thuộc vào sự khôn khéo của chúng ta nhưng phụ thuộc vào quyền tể trị của Ngài. Tôi xin phép tiết lộ

một bí mật nhỏ ở đây. Đó là. . . Đức Chúa Trời đã sắp đặt điều này cách chu đáo! Toàn bộ công tác truyền giáo ở trong tay của Đức Chúa Cha và không thể thất bại. Chương trình của Ngài sẽ được hoàn thành. Câu hỏi đặt ra là: Chúng ta có dự phần vào đó không? Làm thế nào để chúng ta trung tín vâng theo kế hoạch của Ngài và tin cậy quyền tể trị của Ngài để đem Lời Chúa cho những người mà Ngài muốn tại Birmingham? Ngài ban cho chúng ta có những lời cần nói! Quý vị sẽ bước đi cùng với Đấng Christ lên những đỉnh cao mới. Hành trình và đức tin của quý vị ở trong Ngài; quý vị sẽ càng ngày càng phụ thuộc vào Ngài khi chúng ta bắt đầu dâng chính mình để thực hiện kế hoạch của Ngài.

Đó chính là sự tể trị của Ngài chứ không phải là sự khôn khéo của chúng ta. Nó không phụ thuộc vào chúng ta. Chúng ta không phải là những người tài giỏi nhất nhưng chính Chúa đang kiểm soát bằng sự tể trị của Ngài.

Điều thứ hai là **khi chúng ta chia sẻ về Chúa thì chúng ta chia sẻ sự sống đời đời chứ không phải là những luật lệ về tôn giáo**. Bây giờ tôi muốn quý vị thấy được điều này bởi vì trong các câu 6-8 nói về việc họ vâng theo Lời Chúa, họ tin cậy và chấp nhận Lời Chúa. Những câu này nói về điều gì? Chúng ta có một manh mối trong câu số 3. Câu này cùng với Giăng 20:31 là một dạng tóm lược toàn bộ sách Tin lành Giăng. “*Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.*” Như vậy khi chúng ta chia sẻ về Chúa tức là chia sẻ về sự sống đời đời.

Đây là một chủ đề xuyên suốt sách Tin lành Giăng. Tôi sẽ chỉ cho quý vị thấy, quý vị có thể đánh dấu những từ này trong Kinh thánh của mình.

Giăng 1:4 chép: "*Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.*" Như vậy trong Chúa Giê-xu chúng ta tìm thấy sự sống.

Tiếp tục xem Giăng 3:14. Đây là cuộc đối thoại giữa Chúa Giê-xu với một người tên là Ni-cô-đem . Ngài bảo ông ta cần phải được sanh lại. Điều này có nghĩa gì? Hãy nghe Ngài nói trong câu 14-15: "*Xưa Môi-se treo con rắn lên nơi đồng vắng thế nào, thì Con người cũng phải bị treo lên đường ấy, hầu cho hễ ai tin đến Ngài đều được sự sống đời đời.*" Và câu tiếp theo: "*Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.*" Hình ảnh được nói đến ở đây là . . . Ngài ban cho chúng ta sự sống đời đời.

Trong Giăng 4:14 . . . Ngài nói chuyện với người đàn bà Sa-ma-ri tại bên giếng. Ngài đã nói gì với bà ta? Ngài nói: "*nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.*"

Xem tiếp trong Giăng 5:21. . . Đây là câu Kinh thánh mô tả những gì chúng ta đang nói đến. . . Đức Chúa Cha đang hành động như thế nào. . . câu 21 chép rằng: "*Vả, Cha khiến những kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, thì Con cũng ban sự sống cho kẻ Con muốn thế ấy.*"

Tiếp theo trong Giăng 6:33. . . Chúa Giê-xu hóa bánh cho hơn 5000 người ăn. Kết quả là cả một đám đông đi theo Ngài. Ngài phán cùng họ trong câu 33 rằng: "*Bởi chưng bánh Đức Chúa Trời là bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế gian.*" Đây không phải là sự sống tạm mà là sự sống đời đời thực sự. Câu 35 chép: "*Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là bánh của sự sống; ai đến cùng ta chẳng hề đói, và ai tin ta chẳng hề khát.*"

Rõ ràng chương này cho chúng ta thấy sự tể trị của Đức Chúa Trời bởi vì Ngài nói về những điều chúng ta thấy trong Giăng 17. Tôi muốn quý vị thấy những điều Chúa Giê-xu nói cùng đám đông. Trong câu 53-54 Chúa Giê-xu nói rằng: *“Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu các ngươi không ăn thịt của Con người, cũng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các ngươi đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại.”* Điều đó có kỳ lạ không? Khi quý vị theo Chúa Giê-xu và biết rằng đó là những gì Chúa Giê-xu nói thì sẽ càng thêm tự tin khi chia sẻ về Ngài. Đức Chúa Trời đang hành động đằng sau điều này.

Xem tiếp Giăng 10:10. Chúa Giê-xu phán: *“Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống, và được sự sống dư dật.”* Xem tiếp ở câu 27: *“Chiên ta nghe tiếng ta, ta quen nó, và nó theo ta. Ta ban cho nó sự sống đời đời; nó chẳng chết mất bao giờ, và chẳng ai cướp nó khỏi tay ta.”* Đó chẳng phải là tin tốt lành sao? Chẳng phải là tốt khi biết rằng quý vị hoàn toàn không có thể làm điều gì để được sự sống đời đời sao? Kết quả là không có điều gì làm cho quý vị mất sự cứu rỗi. Đức Chúa Trời nắm giữ quý vị trong tay Ngài. Bởi ân điển của Ngài và bởi công tác của Đấng Christ đã hoàn thành trên thập tự giá chúng ta được bảo đảm sự sống đời đời. Đó là tin tốt lành.

Xem tiếp 11:25. . . đây là câu chuyện nói về La-xa-rô được kêu sống lại. Chúa Giê-xu nói cùng Ma-thê rằng: *“Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết.”* và trong Giăng 14:6 Chúa Giê-xu phán: *“Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha.”*

Nhiều lần chúng ta thấy mục đích trọng tâm của Chúa Giê-xu trong sứ mạng của Ngài là ban cho sự sống. Trong Giăng 17 quý vị thấy sự sống đời đời được mô tả là sự nhận biết Đức Chúa Trời có một và thật. Trọng tâm ở đây không phải là sự tồn tại đời đời mà là sự nhận biết Đức Chúa Trời thật. Chúng ta thấy từ này (từ *biết*) được mô tả xuyên suốt Kinh thánh. Sáng thế ký chương 4 dùng từ này để mô tả A-đam biết vợ mình là Ê-va và kết quả của việc họ biết nhau là sinh ra một đứa con. Từ này không chỉ nói về sự hiểu biết về mặt tri thức, mà còn nói đến một mối quan hệ thân mật. Đó là hình ảnh chúng ta có ở đây về sự nhìn biết Đức Chúa Trời. Sự sống được tìm thấy mỗi ngày từ nay cho đến đời đời. Mỗi ngày một nhận biết nhiều hơn về sự tốt lành, ân điển, sự thương xót và vĩ đại của Đức Chúa Trời chúng ta. Sự nhơn từ với sự vĩ đại của Ngài không hề cùng. Chúng ta không bao giờ chán ghét sự sống này.

Đó là điều mà chúng ta sẽ chia sẻ khi nói về Chúa cho người khác. Tôi muốn quý vị lưu ý đến việc chúng ta bỏ qua điều này như thế nào. Thông thường khi chúng ta đề cập đến việc chia sẻ về Chúa và công tác truyền giáo thì chúng ta lại nghĩ về tất cả những điều chúng ta cần biết để nói. . . những điều chúng ta cần phải nói. . . chúng ta bắt đầu đề cập đến một số luật lệ.

Nếu chúng ta chia sẻ về các luật lệ thì chúng ta cần phải có chương trình để dạy chúng ta về cách chia sẻ những luật lệ đó và cần phải ghi nhớ cách trình bày. Chúng ta cần phải thuộc lòng những câu Kinh thánh theo đúng công thức để chia sẻ những điều cần phải chia sẻ. Chúng ta cần có các chương trình, chúng ta cần nhớ cách trình bày và chúng ta cần các dự án. Đó là hình ảnh về công tác truyền giáo hiện nay trong Hội Thánh chúng ta.

Tôi không nói rằng bản thân những điều đó là xấu. Thực ra, đó là những công cụ rất hữu ích nhưng tôi muốn giải thoát quý vị ra khỏi những điều đó. Một trong những lý do chúng ta nghĩ rằng mình không có hiệu quả trong việc chia sẻ về Chúa là bởi vì chúng ta không có chương trình hoặc không biết cách trình bày hay không có dự án, trong khi điều quan trọng duy nhất chúng ta cần phải chia sẻ đó chính là sự sống và điều duy nhất chúng ta cần biết là về Đấng Christ và sự sống của Ngài trong chúng ta.

Đến đây, có thể một số người trong quý vị nghĩ rằng: “Tôi không biết điều đó. Tôi đã cố gắng để chia sẻ Phúc âm và tôi cần sự giúp đỡ. . . cần phải biết phải nói điều gì, nói như thế nào. . . tôi cần được huấn luyện để làm điều đó.” Tôi không nói rằng việc huấn luyện là xấu nhưng tôi nói rằng việc huấn luyện là không cần thiết. Có người nào được nói đến trong Giăng 1 được huấn luyện khi họ giới thiệu những người khác không?

Có bao nhiêu người trong quý vị ở đây là những người ông người bà? Tôi xin hỏi quý vị đó một câu: Có bao nhiêu người trong quý vị thích nói về những đứa cháu của mình? Hầu như mọi người đều thích. Nếu thế thì tôi xin hỏi quý vị: Có bao nhiêu người trong quý vị được huấn luyện cách nói về những đứa cháu của mình?

Tôi xin hỏi quý vị: Bao nhiêu người trong quý vị trong tuần qua đã đề cập đến cái tên Nick Saban? Nếu quý vị không giơ tay tức là quý vị đang nói dối. Bao nhiêu người trong quý vị được huấn luyện cách nói về Nick Saban ở văn phòng? Ở nhà hàng xóm? Ở trong gia đình?

Đức Chúa Trời giúp đỡ chúng ta, những gì có trong tâm trí và tấm lòng của chúng ta sẽ tuôn ra nơi miệng mình. Nguyên Đức Chúa Giê-xu Christ ở trong tâm trí và tấm lòng của chúng ta, để Ngài sẽ được nói ra từ miệng

của chúng ta và chúng ta không phải là những người đưa ra nhiều lý do biện minh vì sao Ngài không được nói ra từ miệng chúng ta. Nguyên chúng ta là những người chia sẻ về Chúa. Hãy để sự sống của Ngài tràn qua quý vị.

Lẽ thật cuối cùng rút ra từ Giăng 17:6-8 mà tôi hy vọng sẽ là một sự an ủi đối với chúng ta, đó là: **việc chia sẻ về Chúa đã được sắp đặt nhằm làm cho chúng ta khiêm nhường và để tôn cao Đấng Christ.** Đức Chúa Trời đã sắp đặt tất cả mọi điều và điều này nhằm làm cho chúng ta khiêm nhường và tôn cao Đấng Christ. Chúng ta đã thấy điều này trong những câu Kinh thánh trên. Mọi điều Chúa Giê-xu đã làm đều quy về Đức Chúa Cha và ý định của Ngài là không chỉ cho chúng ta biết rằng “Con biết những điều này đến từ Cha” mà còn để những người này biết rằng họ tự Cha mà ra. Những người này biết rằng Cha đã sai Con. Những người này biết rằng những lời Con nói là đến từ Cha. Mọi điều đã được hoạch định kể cả đời sống của Chúa Giê-xu hầu cho Đức Chúa Cha được tôn cao.

Điều đó có liên hệ với chúng ta như thế nào? Trở ngại lớn nhất trong việc chia sẻ về Chúa là sự sợ hãi hoặc lo lắng hoặc bất cứ quý vị muốn gọi nó là gì. . . Đó là sự sợ hãi. Nếu quý vị đã từng có cảm giác sợ hãi đó khi phải chia sẻ về Chúa, tôi muốn quý vị được an ủi bởi điều này, quý vị có thể tự tin vì Đức Chúa Trời đã hoạch định mọi sự cho quý vị. Có lẽ quý vị không nghĩ rằng điều đó đem lại sự khích lệ nhiều nhưng chính quyền năng của Ngài được bày tỏ trong sự sợ hãi của chúng ta. Ngài bày tỏ sức mạnh của Ngài trong sự lo sợ của chúng ta. Điều này đã được hoạch định để qua sự yếu đuối của chúng ta thì sức mạnh của Ngài được khuếch đại lên và người ta sẽ không nói rằng “người đó đã làm điều này trong cuộc đời tôi,” nhưng nói rằng “Đức Chúa Trời đã làm điều này trong cuộc đời tôi.” Có thể là

quý vị có một lập luận hay nhưng người khác lại có một lập luận hay hơn, người khác nữa cũng có những lập luận tốt hơn. Tuy nhiên, Đức Chúa Cha ở đằng sau tất cả những điều này. Chính từ chỗ này xuất hiện sự an ủi. . . Đấng Christ được tôn cao qua sự yếu đuối của chúng ta. Đấng Christ muốn được tôn cao qua sự yếu đuối của chúng ta hầu cho chúng ta nói rằng “tôi yếu đuối nhưng Ngài mạnh mẽ. Hơn nữa, mọi người được cứu qua sự yếu đuối của chúng ta. Chúng ta nằm trong chương trình của Đức Chúa Trời. Chúng ta nằm trong sứ mạng của Ngài trong thế giới này.

Tôi không bao giờ quên người đầu tiên mà tôi có cơ hội dẫn dắt đến với Đấng Christ. Tôi ngồi tại căng tin của trường với một người bạn, lúc đó chỉ có hai chúng tôi và tôi có một tờ truyền đạo đơn. Tôi nghĩ mình nên chia sẻ Phúc âm với người bạn này. Vì vậy tôi lấy tờ truyền đạo đơn ra và đọc nó. Sau khi đọc xong từ đầu đến cuối, tôi hỏi “Bạn có muốn dâng tấm lòng mình cho Chúa Giê-xu không?” Tôi nhớ Scott nhìn tôi và nói: “Tôi muốn.” Sau đó tôi hướng dẫn cho người bạn cầu nguyện. Tôi nhìn thấy đời sống của bạn mình từ chỗ không có Đấng Christ đã nhận được sự sống đời đời. Đó là một sự trình bày về Phúc âm hết sức tuyệt vời. Tôi có thể nói với quý vị rằng tôi đã bước đi với sự tự tin lớn lao trong quyền năng của Đức Thánh Linh để đem mọi người đến với Đấng Christ. Chúng ta sẽ không có được sự tự tin đó cho đến khi chúng ta để Ngài bày tỏ nó trong đời sống của mình. Đó là lý do mà chúng ta đừng chờ đợi cho đến lúc đạt đến điều đó. Khi chúng ta nghiên cứu loạt bài học về công tác môn đồ hóa này, một số người trong quý vị có lẽ nghĩ rằng: “Tôi cần đạt được một số điều trong đời sống của mình và rồi tôi sẽ bắt đầu việc môn đồ hóa.” Đó không phải là vấn đề. Vấn đề là khi chúng ta bắt đầu nhận lãnh trách nhiệm trong kế hoạch của Đấng Christ và dâng mình vào công tác môn đồ hóa thì

nó sẽ khiến cho chúng ta có khả năng. Nó khiến chúng ta làm những gì mà chúng ta cứ chần chừ bởi vì bây giờ đời sống thuộc linh của chúng ta ảnh hưởng đến đời sống của những người khác quanh chúng ta, và đó chính là những gì Đấng Christ đã nói. Hãy đọc câu số 10. Ngài nói: *“Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh.”* Chúa Giê-xu đã cầu nguyện rằng: *“Con đã sống vì họ hầu cho họ cũng tuôn đổ đời sống mình qua những người khác.”* Đó là toàn bộ bức tranh.

Câu hỏi mà tôi muốn đặt ra cho quý vị sáng nay là: Chúng ta có sống để cho Đấng Christ nhận được sự vinh hiển trong những người khác không? Bây giờ quý vị đã thấy được vì sao công tác môn đồ hóa không thể đặt trọng tâm vào bản thân mình và vì sao nó không còn là sự chú trọng vào “đời sống của tôi” nữa. Hãy đóng khung quanh các chữ đời sống tôi, gia đình tôi, nhà cửa của tôi và chúng ta sẽ sống vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta làm công tác môn đồ hóa trong nhà mình thì . . . rõ ràng là . . . cuộc đời của bố và mẹ sẽ tuôn đổ cho con cái của mình và cho chúng ta thấy về Đấng Christ. Nhưng nếu chúng ta dừng lại ở đó thì làm sao có thể đem Phúc âm cho thế giới chưa được tiếp cận. Điều gì sẽ xảy ra khi chúng ta bắt đầu sống để cho sự vinh hiển của Đấng Christ được nhìn thấy nơi những người khác chung quanh mình và chúng ta sống không phải vì có chính mình mà vì có những người khác hầu cho họ thấy Đấng Christ qua chúng ta?

Bây giờ quý vị đã thấy được bản chất của việc môn đồ hóa. Vì sao nó không phải là vì chúng ta mà là vì họ? Đó là điều mà Phao-lô đã nói trong 1 Tê 2:19-20 rằng: *“Vì niềm hi vọng, sự vui mừng, và mآo triều thiên đáng hãnh diện của chúng tôi trước mặt Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus khi*

Ngài quang lâm là gì, nếu không phải là chính anh em? Vâng, chính anh em là vinh quang và niềm vui của chúng tôi!”

Điều gì xảy ra khi toàn thể gia đình tín hữu bắt đầu nhìn thấy những người khác trong cộng đồng giống như vậy? Hoặc bắt đầu sống vì có những người khác? Đó là lý do mà tôi đã nói với quý vị tuần trước rằng tôi không sống vì sự tồn tại của một tổ chức gọi là Hội Thánh Brook Hills. Ước mơ của tôi không phải là có những cơ ngơi lớn hơn hoặc là những chương trình lớn hơn. Ước mơ của tôi là những cuộc đời đang có mặt trong phòng này. Quý vị là cuộc đời của Đấng Christ được bày tỏ cho cộng đồng này. . . quý vị là ước mơ của tôi. Điều gì xảy ra khi chúng ta sống cho nhau giống như vậy? Chúng ta sống để Đấng Christ nhận được sự vinh hiển trong tất cả những người chung quanh chúng ta. Khi đó Phúc âm sẽ bắt đầu được lan rộng và sứ điệp cứu chuộc được truyền bá nhanh chóng thông qua sự sinh sản. Xin Đức Chúa Trời cho được như vậy. Chúa Giê-xu đã phó cả đời sống của Ngài và chức vụ trên những người này. Toàn bộ sự thành công của kế hoạch phụ thuộc vào sự trung tín của họ trong việc theo gương của Ngài và bắt đầu việc chia sẻ về Ngài.

Vậy thì chúng ta phải làm gì? Điều này có ý nghĩa gì đối với chúng ta? Có hai câu hỏi tôi muốn đặt ra với quý vị.

Quý vị có biết Ngài lời không?

Tôi muốn hỏi câu này trong yên lặng. Giăng 8:12 đã nói rõ ràng quý vị có thể sa lầy trong Hội Thánh và tôn giáo trọn cả đời mà không hề biết Chúa Giê-xu. Vì vậy tôi muốn quý vị thấy được sự thiếu sót của mình. Quý vị có biết sự sống đời đời không? Quý vị có biết Chúa Giê-xu không? Quý vị có tin cậy và có mối liên hệ mật thiết với Ngài không? Bởi vì số phận đời đời

của quý vị gắn liền với câu hỏi đó. Nếu quý vị biết Ngài thì câu hỏi thứ hai là:

Quý vị có chia sẻ về Ngài không?

Đến đây tôi muốn chúng ta dành thời gian để cùng cầu nguyện. Trước hết, đối với những người trong quý vị chưa biết về Ngài lời và chưa biết sự sống đời đời qua Ngài thì tôi khuyên quý vị không nên bước sang câu hỏi thứ hai này mà không có sự tin cậy nơi Ngài. Ở hàng ghế trước có một số người hướng dẫn sẽ chia sẻ với quý vị về cách làm thế nào quý vị biết được sự sống đời đời qua Chúa Giê-xu. Đức Chúa Trời sẽ làm cho sự kiêu ngạo bị mất đi trong phòng này sáng nay khi mọi người biết và tin Ngài lời.

Nếu việc chia sẻ về Ngài lời chưa trở thành một phần trong đời sống Cơ đốc của quý vị và quý vị nói rằng: “Dù yếu đuối nhưng tôi sẽ tin cậy Ngài và tin tưởng những gì Ngài ban cho và sẽ dâng đời mình cho việc này.” Tôi muốn dành cho quý vị cơ hội để thời gian tương giao với Đức Chúa Trời. Có thể có những người tại nơi làm việc hay gia đình hoặc hàng xóm của quý vị mà quý vị cần cầu nguyện cho họ. Có một số người mà quý vị mong muốn họ nhận biết sự sống đời đời qua Đấng Christ. Bây giờ là lúc mà quý vị cầu nguyện cho những người đó.

Lạy Đức Chúa Trời, con tạ ơn Chúa vì Phúc âm của Ngài. . . về Ngài lời của Ngài . . . và về đặc ân được giới thiệu về Ngài cho những người khác. Con cầu xin Chúa hãy kéo mọi người đến với Ngài. Con tin rằng Chúa đang làm việc trong tâm lòng của tất cả những người ở trong phòng này và con cầu xin Chúa đưa mọi người đến sự sống đời đời qua Đấng Christ như Ngài đã làm điều đó trong các sách Phúc âm. Con cầu xin Chúa hãy

làm điều đó tại đây. Con cầu xin Chúa hãy hành động trong Hội Thánh của Ngài để chúng con phó dâng đời sống cho sứ mạng này và bắt đầu chia sẻ về Ngôi lời. Xin Chúa hãy đặt tâm lòng của Ngài vào lòng của chúng con. . . tâm lòng của Ngài dành cho những người chung quanh chúng con mà chúng con phải sống để họ thấy sự vinh hiển của Đấng Christ trong chúng con và họ nắm biết sự sống đời đời. Con cầu xin Chúa dấy lên những con người, dù yếu đuối, dù khó khăn vẫn luôn tin cậy vào sức mạnh của Ngài và dâng mình để thực hiện kế hoạch của Chúa. Chúng con cầu nguyện trong danh của Chúa Giê-xu. A-men.